

ÎNCHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă ”Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă ”Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Muduc Fiodor cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La data de 03 octombrie 2016, ÎM ”Incaso” SRL, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Muduc Fiodor cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 10 iulie 2012 între ÎCS ”Iute Credit” ca creditor și Muduc Fiodor ca debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 457637 din aceeași dată și executat la sediul creditorului. Pe lângă nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să plătească pe lângă valoarea împrumutului principal, taxa aferentă contractului de împrumut, dobânda și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.

Menționează că la data de 10 iulie 2012, ÎCS ”Iute Credit” SRL și-a onorat obligațiunea și a transferat debitorului împrumutul acordat. Necătând la faptul că ÎCS ”Iute Credit” SRL și-a respectat obligațiunile, Muduc Fiodor nu și-a onorat obligațiunile conform contractului de împrumut.

Susține reclamantul că debitorul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale prin intermediul notificărilor recomandate. În adresa debitorului a fost expediată reclamația prin care a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului și

obligarea returnării împrumutului, a dobânzii calculate, a taxei aferente contractului și a penalităților calculate conform contractului. Astfel, datoria pârâtului față de ÎCS "Iute Credit" SRL constituie suma de 3590,09 lei, fiind calculată conform prevederilor contractuale.

Cererea de chemare în judecată este înaintată de către ÎM "Incaso" SRL, având calitatea de creditor în baza contractului de cesiune nr. 1 din 01 iunie 2010 încheiat între ÎCS "Iute Credit" SRL și ÎM "Incaso" SRL, prin care ÎCS "Iute Credit" SRL a transmis dreptul de creanță către ÎM "Incaso" SRL, în baza actului de predare-primire.

Solicită reclamantul încasarea de la Muduc Fiodor în beneficiul ÎM "Incaso" SRL a datoriei în sumă de 3590,09 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei, taxa de stat în sumă de 270 lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Florești, cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM "Incaso" SRL împotriva lui Muduc Fiodor, a fost respinsă.

Prin decizia din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de ÎM "Incaso" SRL și menținută hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătorei Florești.

La data de 25 mai 2017, ÎM "Incaso" SRL, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu încasarea de la intimat a datoriei în sumă de 3590,09 lei, a cheltuielilor de judecată constituite din cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1000 lei și taxa de stat în sumă de 608 lei, inclusiv și suma de 135 lei cu titlu de taxă de stat.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, astfel, interpretând în mod eronat legea.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 06 aprilie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 26 aprilie 2017 și recepționată de către avocatul recurentului la data de 02 mai 2017. Recursul declarat la data de 25 mai 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM "Incaso" SRL, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM "Incaso" SRL, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de ÎM "Incaso" SRL, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă ”Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, împotriva deciziei din 06 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală